

nødvendigt for at sikre Bibliotekerne, at Bøgerne afleveres paa holdbart Papir. Det tør jeg ikke gaa med til. Jeg er ikke blind for, hvad der kan være rigtigt i det ærede Medlems Betragtning, men jeg tror, man kræver for meget af Nutiden, naar man forlanger, at Staten skal betale en saadan Sum, for at faa Bøgerne trykte paa stærkere Papir, end det sker nu. Gennemgaaende afleveres de dog paa temmelig holdbart Papir. Det er værst med Aviserne, hvis Papir er lavet af Træmasse og tit er meget uholdbart, men saa maa man trøste sig med, at der afleveres flere Eksemplarer dels til det kgl. Bibliotek, dels til Universitetsbiblioteket og nu til Aarhus, saa at vi antagelig kunne have dem opbevarede i Aarhundreder til vor Eftertid.

Det ærede Medlem talte om, at Embedsskrivelser, som ere undtagne i Lovforslaget, ogsaa burde afleveres; thi, sagde han, de burde ogsaa være Genstand for Fremtidens Studier. Ja, det kunne de ogsaa blive gennem vore Arkiver. Det vilde dog være betænkeligt, om man her slog fast, at i Embedsforhold maatte et saadant Hjælpemiddel som Trykkeri ikke bruges, at naar man vilde udfærdige saadanne Ting, som ikke egnede sig til Offentliggørelse, og som man ikke turde betro Bibliotekerne, var man nødt til at se bort fra Benyttelsen af Trykkeri. Der er jo endogsaa et af Ministerierne, som har sit selvstændige Trykkeri til Brug ved saadanne Ting, der ikke skulle offentliggøres, og det vilde dog vist være forkert at hindre dette Ministerium i at bruge sit Trykkeri. For Fremtidens Historieforskning tror jeg ikke det vil have nogen Betydning, fordi saadanne Sager efterhaanden samles i vore Arkiver og der ville kunne blive Genstand for Historikernes Bearbejdelse.

Det ærede Medlem mente ogsaa, det var for meget, der skulde afleveres, at det vilde blive hele Jernbanevogne fulde, og det kan gerne være, at det kan blive Tilfældet, naar man tager alt, hvad der kommer ind fra hele Landet, og meget af det er det muligt, at Bibliotekerne slet ikke ville opbevare. Men man kan ikke vide i Forvejen, hvad der vil have Værdi; selv Regningsblanketter kunne have sin Betydning. Jeg tror, det vil være vanskeligt at træffe Bestemmelser, som tage Sigte paa, at det og det ikke skal afleveres, og saa er det bedre at have en Affattelse saaledes som den her foreslaaede og overlade til Bibliotekerne den Sortering, der skal til. Det ærede Medlem talte ogsaa om, at det var bedre at træffe en anden Ordning med

Hensyn til Afleveringen, saaledes at det blev Forlagsboghandlerne, der afleverede i visse Tilfælde i Stedet for Bogtrykkerne. Det vilde ganske vist være en anden Ordning, men jeg tror ikke, at den er bedre, thi derved fordeler man Pligten paa flere, og saa er man ikke saa sikker paa, at den bliver opfyldt, saa at man faar, hvad man skal have. Jeg tror ikke, at det er heldigt, at lægge Pligten over paa Forlagsboghandlerne, der er jo mange Ting, som disse ikke faa med at gøre, men som Bibliotekerne alligevel maa have. Selv om Bibliotekerne saa faa det i løse Ark, som det ærede Medlem sagde, er det dog bedre, naar man faar en større Sikkerhed for at faa Eksemplarerne.

Det ærede Medlem talte dernæst om Politiets Ret til at fordrø Eksemplarer i Henhold til Loven om Pressens Brug. Dette Forhold kan man dog ikke godt forandre her; vil man have det ændret, maa man tage den paagældende Lov op til Forandring, men den ligger ikke under mig. For Resten er jeg ikke vis paa, at det er praktisk at ændre det, som det ærede Medlem mener, men det skal jeg i øvrigt ikke komme ind paa.

Med disse Bemærkninger har jeg omtalt det væsentligste af, hvad der er fremkommet ved den i øvrigt velvillige Omtale af Lovforslaget.

Harald Jensen: Den ærede Minister har ikke overbevist mig med de Udtalelser, han fremkom med. Jeg kan ikke se nogen Nytte i, at Danmarks Bogtrykkere skulle indsende alle de tomme Regningsblanketter, Meddelelsesblanketter, Fakturaer, Adressekort og alle disse mulige og umulige merkantile Tryksager, som vor Tid er saa rig paa. Jeg kan ikke se, af hvilken Grund, hvis jeg en Dag hos en Bogtrykker vil have trykt mig et halvt Hundrede Visitkort, jeg saa skal aflevere 4 af dette halve Hundrede til Bibliotekerne, — jeg kan heller ikke se, hvilken Interesse Bibliotekerne kunne have deraf — og hvis jeg bruger mange Visitkort og skal aflevere 4 Eksemplarer hver Gang, saa kan det blive temmelig meget. Ikke heller kan jeg se, hvilken Interesse Bibliotekerne kunne have af at faa Eksemplarer af Forlovelseskort saa at man en Gang i Tiden kan se, at Frk. Hansen har været forlovet 4 Gange, inden det lykkedes hende at finde en Mand. Al den Slags Ting forekommer det mig ligefrem latterligt — havde jeg nær sagt — at sende til Bibliotekerne. Og for disse vil det bevirke, at der maa antages yder-